

آموزش های قانون نظام صنفی

پیش نیاز صدور و تمدید پروانه کسب

قوانين و مقررات

شهرداری

اتاق اصناف یزد

موسسه آموزشی آرمان صدرا یزد

قوانين و مقررات شهرداری

شهرداری

شهرداری نهادی عمومی وغیردولتی واجرایی است که وظیفه مدیریت شهری را بعده دارد. وظایفی از قبل جمع آوری زیاله و تنظیف شهر، ایجاد و بهبود فضای سبز شهری ، حمل و نقل (اتوبوسرانی و تاکسیرانی) ، مبلمان شهری ، عمرانی ، فرهنگی ، جلوگیری از سدمعبیر، صدور مجوزهای ساخت و ساز و دریافت عوارض مختلف برای اداره و تمثیل امور شهر. از جمله عوارضی که از اصناف هر شهر و صول میشود عوارض کسب و پیشه، عوارض پسماند و عوارض تابلوهای تبلیغاتی است.

تاریخچه عوارض و انواع آن:

در قانون بلدیه مصوب ۲۰ ربیع الثانی ۱۳۲۵ قمری برابر با ۱۲۸۶ خورشیدی (حدود ۱۰۰ سال قبل) آمده است که وجودی که اهل شهر برای مصارف بلدیه می دهند باید به حکم قانون باشد که در معنی امروزی عوارض عبارت است از مبلغی که مستند به قوانین جاری، نوع و میزان آن به تصویب مراجع قانونی رسیده باشد و به صورت آگهی عمومی توسط شهرداری اعلام شود.

در اینجا به توضیح برخی از وظایف اصناف در موضوع سدمعبیر، عوارض تابلو و عوارض کسب و پیشه میپردازیم.

الف : سدمعبیر

بارها برای بسیاری از ما پیش آمده که هنگام عبور در مسیر پیاده رو به دلیل وجود موائع (سد معبیر) به ناچار مدتی صبر کرده یا این که مسیر را به سمت خیابان تغییر داده و مشکلاتی را هم برای خود و هم برای وسائل نقلیه به وجود آورده ایم و طبیعی است که این عمل احتمال بروز حادثه را نیز به همراه دارد. یکی از موارد احترام به حقوق شهروندی رعایت همین حریم های اجتماعی است و کم نیستند کسبه ای که معتقدند پیاده رو مقابل مغازه شان متعلق به آنهاست یا دستفروش هایی که در خیابان بساط می کنند، به راحتی مانع عبور و مرور شهروندان در پیاده رو و خیابان می شوند.

قوانين و مقررات شهرداری

تعريف سد معبر

سد در لغت به معنی مانع است و سد معبر یعنی مانع یا موانعی که بر سر راه عبور و مرور مردم باشد یا به هر عملی اطلاق می‌شود که باعث انسداد معاابر عمومی شود، مانند:

- ۱) اشغال معاابر از سوی دستفروشان
- ۲) نصب دکه‌های غیرمجاز
- ۳) تخلیه نخاله‌های ساختمانی و ریختن مصالح ساختمانی اعم از آجر، سیمان، شن، ماسه و... در معاابر عمومی (البته این امر اگر برای مدت مشخص و با کسب مجوز از شهرداری باشد و نکات ایمنی رعایت شود، سد معبر محسوب نمی‌شود)
- ۴) توقف خودرو در مکان‌های غیرمجاز
- ۵) حضور وسایل نقلیه برای فروش کالا در معاابر و اشغال پیاده‌روها و میادین (میوه‌فروشان)
- ۶) تکدی‌گری
- ۷) اشغال معاابر از سوی صاحبان مغازه که عمدتاً اقدام به اشغال خیابان هم می‌کنند

اشغال و مسدود کردن معاابر و آنچه به عنوان سد معبر مطرح می‌شود، به لحاظ قانونی عملی مجرمانه و مرتكب این عمل مستوجب مجازات است؛ زیرا معاابر عمومی متعلق به عموم شهروندان است و کسی حق ندارد تحت هر شرایط و نامی معاابر را انتفاع شخصی و آن را مسدود کند.

آیا سد معبر جرم است؟

برای این که ما بدانیم عملی جرم است یا نه؟ باید آن فعل یا ترک فعل طبق قانون جرم معرفی شده باشد و همچنین برای آن مجازاتی مشخص کرده باشند. به موجب قسمت اخیر ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی، هر کس اقدام به هرگونه تجاوز و تصرف عدوانی یا ایجاد مزاحمت یا ممانعت از حق در املاک متعلق به دولت یا شرکت‌های دولتی وابسته به دولت یا شهرداری‌ها یا اوقاف و... کند به مجازات یک ماه تا یک سال حبس محکوم می‌شود. بنابراین هر امری تحت عنوان مزاحمت جرم است.

هرگونه اشغال فضای عمومی به منظور استفاده شخصی بدون مجوز، سد معبر است و در قانون ۵۵ شهرداری تخلف شناخته شده است و به شهرداری اجازه داده شده که بدون دستور قضائی با این خاطیان برخورد کند و وارد عمل شود. البته از آنجاکه سد معبر دارای مصاديق متعددی است، بهتر است شهرداری ابتدا با احترام و تذکر به برچیدن این موضع اقدام و از وارد کردن هرگونه خسارت مالی یا جانی پرهیز کند.

آیا مصالح ساختمانی هم جزو مصداق‌های سد معبر است؟

یکی از مشکلات شهروندان مزاحمت وسایل ساختمانی است که عبور و مرور را بسیار سخت می‌کند. اگر هنگام ساختمان‌سازی، مصالحی در معاibr عمومی قرار داشته باشد، مصدق سد معبر است زیرا فضای عمومی را به اشغال خود در آورده است و با عوامل آن برخورد می‌شود. هنگام ساختمان‌سازی نباید فضای عمومی را به اشغال خود درآورد و تنها با کسب اجازه از شهرداری می‌توان از یک‌چهارم فضای پیاده‌رو یا حتی فضاهای

قوانين و مقررات شهرداری

هوای استفاده کرد تا مزاحمتی برای سایرین ایجاد نشود و اگر بیش از این اندازه شد شهرداری موظف است با این افراد برخورد کند.

آیا مغازه‌دارها هم اجازه استفاده از معابر عمومی را دارند؟

برخی از افراد مانند لاستیک فروشان، سوپرمارکت‌ها و.... بخشی از پیاده‌رو را به وسائل خود اختصاص می‌دهند. هیچ کس بدون مجوز اجازه قرار دادن حتی یک صندلی در معابر عمومی را ندارد و هرگز به این قشر مجوز قرار دادن کالاهایشان در معابر عمومی داده نمی‌شود، بنابراین این عمل خلاف قانون است.

ب : برخی از مقررات مربوط به تابلو واحدهای تجاری

تعريف تابلو: پیکره یا سازه‌ای است که به نحوی از انحا برای معرفی هر نوع کالا و ارایه خدمات یا به منظور انتقال پیام مشخصی در محدوده و حريم شهری نصب و در معرض دید عموم قرار داده می‌شود، اعم از اینکه افقی، عمودی، مستقر بر روی بام یا نمای ساختمان، بدون پایه یا با پایه مستقل، متحرک، الکتریکی، نوشته بر پارچه یا شیشه و امثال‌هم باشد.

أنواع تابلو

- ۱) تابلوی شناسایی کسب: تابلوهایی است که فقط جنبه معرفی کسب و حرفه مالک را دارد و فاقد هرگونه آرم، نام و نشانه‌ای از محصولات و کالاهای تجاری باشد.
- ۲) تابلوی تجاری: تابلوهایی است که دارای آرم، نام و نشانه‌ای از محصولات و کالاهای تجاری داخلی یا خارجی باشد.
- ۳) تابلوی فرهنگی و ترافیکی: تابلوهایی است که فقط دارای جنبه آموزش شهری و اطلاع رسانی باشد.
- ۴) بیلبورد: تابلوهایی با سطح قابل تبلیغ بیش از ۲۴ مترمربع که توسط پایه روی زمین در فضاهای عمومی شهر نصب می‌شود. (از جمله فعالیت‌های سازمان فرهنگی و اجتماعی شهرداری می‌باشد)
- ۵) تابلوی کوچک مقیاس: تابلوهایی شامل تابلوهای کنار دیوار و بردۀای دیواری که دارای پیکره دائم و ابعاد کوچک‌تر از ۲۴ مترمربع باشند.
- ۶) استند: تابلوهای یک یا چند وجهی که برای استفاده عابران نصب شده و سطح تبلیغ هروجه آن حداقل ۳ مترمربع است.
- ۷) تلویزیون: با توجه به تکنولوژی بکار رفته الکترونیکی برای تبلیغات شهری در روز و شب مورد استفاده قرار گرفته و عنصر صدا در آن اهمیت نداشته و پیام در قالب تصویر و گرافیک به مخاطب القاء می‌گردد.
- ۸) تبلیغات ترسیمی: تبلیغات ترسیمی و نوشتاری بر بدنه وسایط نقلیه.

قوانين و مقررات شهرداری

ضوابط نصب تابلو

کلیه واحدهای صنفی، صنعتی، تولیدی، توزیعی، خدماتی، اداری، بانکها، مؤسسات مالی و اعتباری، صندوق های قرض الحسن، شرکت ها، سازمان ها، ادارات، ارگان ها، مؤسسات و دفاتر دولتی، عمومی و خصوصی، مساجد، حسینیه ها، خیریه ها، مؤسسات غیرانتفاعی، مراکز نظامی و انتظامی و کلیه مؤسسات وابسته به آنها و همچنین مراکز علمی، پژوهشی، درمانی، بهداشتی و سایر موارد مشابه، تنها مجاز به نصب یک تابلوی شناسایی واحد متبوع در چهارچوب ضوابط تعیین شده به صورت رایگان بر سر درب محل فعالیت در هر مر می باشند.

سطح تابلوی شناسایی برابر با ۳۰٪ از سطح مساحت ممر تجاری مذکور می باشد به طوری که کل عرض ممر را پوشاندو در ارتفاع حداقل ۲/۶۰ از کف زمین نصب گردد. بدیهی است برای واحدهایی که از حروف برای شناسایی کسب استفاده می کنند، محدوده نگارش حروف تابع این ضوابط است.

تبصره ۱ : برای مغازه های یک طبقه، تابلوی شناسایی نباید بالاتر از بام مغازه قرارگیرد.

تبصره ۲ : برای ساختمان های دو طبقه باید به گونه ای طراحی و نصب شود که مزاحم نما و پنجره های ساختمان فوقانی نباشد.

تابلو دفاتر نمایندگی شرکت ها، کارخانجات، واحدهای تولیدی و موارد مشابه که دارای گواهی رسمی نمایندگی باشند و هیچ کالای دیگری غیر از برنده کارخانه مربوطه را عرضه ننمایند، به عنوان تابلوی شناسایی کسب محسوب می شود. این امتیاز فقط برای یک تابلوی دفتر فروش یا نمایندگی مرکزی در سطح شهر است و بیشتر از یک نمایندگی در سطح شهر، از این امتیاز برخوردار نبوده و مشمول پرداخت عوارض خواهد بود.

مکان های مجاز استفاده از فضاهای تبلیغاتی (بیلبورد، تابلو، استند و تلویزیون) مطابق نظر کمیته مکانیابی و بر پایه مطالعات طرح جامع ساماندهی تبلیغات شهری تعیین می گردد.

تبصره ۱ - نصب هرگونه تابلو عمود بر ساختمان و معبر عمومی ممنوع است.

تبصره ۲ - نصب هرگونه تابلو در معابر، بر روی درختان و عناصر طبیعی، جوی و کanal آب و همچنین دیوار نویسی ممنوع است.

تبصره ۳ - نصب هرگونه تابلو بر روی تجهیزات و تأسیسات شهری مانند پست های برق، کیوسک تلفن، تیرها، جدول کنار معابر، پیاده روهای چراغهای برق، شیرهای آتش نشانی، علائم بزرگراه ها که تابلوهای دیگر را پوشاند و امثال آن ممنوع است.

استفاده از سطوح شیشه ای در تابلوها ممنوع است مگر آنکه جنس آن از شیشه های نشکن بوده یا دارای شبکه محافظ داخلی باشد.

قوانين و مقررات شهرداری

نورپردازی تابلوها باید بر اساس استانداردهای ملی و زیست محیطی بوده و نباید به گونه ای باشد که موجب آزردگی و ایجاد مزاحمت برای همسایگان و منازل همچوار گردد.

ج : عوارض کسب و پیشه

عوارض کسب و پیشه مبالغی است که شهرداری برای جبران هزینه هایی که برای خدمات مختلف به شهروندان ارائه می کند، دریافت می شود. این عوارض هرسال باهمانگی اتحادیه و اتاق اصناف و شهرداری تدوین شده و پس از تایید شورای شهر و فرمانداری و استانداری به مرحله اجرایگذاری می شود.

صنوفی که مشمول قانون پرداخت مالیات برآرژش افزوده هستند از پرداخت عوارض کسب و پیشه معافند.

